

Thân tình Hatka, Nguyễn Thị Thanh Bình, Trần Kim Tiệp và các bạn trẻ Việt Nam.

Tuổi 20 (bạn đọc danlambao) - Bao năm rồi không còn nhớ, những quê hương tôi có mùa xuân rồi thì có đợt râu tóc bạc phơ ngời viết câu đời bên đường nay đã vắng bóng, thay vào đó ngời ta trẻ trẻ, đem ra treo dây đèn, và dây phông những khu vui chơi tuyên truyền mà chúng ai thêm dự: “Mừng Xuân, mừng đời quang vinh.” Những năm trước còn kèn chèo m vô học đến đâu dám đi chơi trên mùa xuân của đất trời, dân tộc. Năm nay, những đêm nh cao sơ thú học làm những đôi chút đã biết đưa xuân lên hàng đầu, những cũng chỉ đến đó thôi, trình độ văn hóa bậc túc công nông có mà.

Chúng may phải sống trong môi trường ô nhiễm có cái gì là cnxx. Chúng may mới khi ra đường phải nhìn thấy khắp nơi có đèn búa liềm và mặt trời sao vàng chìm ngập trong biển máu của máu có đất. Chúng may có mới khi mở TV lên thấy xuất hiện những khuôn mặt no căng béo m, húp híp mặt mặt không ra của các Ủy viên Bộ chính trị, của ngài Thủ tướng “Vinashin”. Ôi tuổi trẻ Việt Nam, chúng tôi biết đâu được, những nhét trong gần 70 năm nay nơi ao tù xcn, biết bao giờ chúng tôi mới biết được ra biển khơi đây?

Trong đêm giao thừa 2012, khai bút đầu năm, trước tiên tôi xin cảm ơn nhân loại, và đặc biệt cảm ơn những người đã sáng tạo ra hệ thống Internet nhờ đó mà thế hệ trẻ Việt Nam không còn bị giam giữ trong ngục tù ngu dốt của đảng csVN nữa. Cảm ơn Bill Gates, Steve Jobs nhờ quý vị mà ngày hôm nay chúng tôi thênh thang lướt trên mạng ngay trước mũi bọn công an. Những bậc màn tre, màn sập trước đây giam giữ cha anh chúng tôi bây giờ chỉ là trò chơi cho thế hệ @. Khi những hàng rào ngăn cấm thế hệ con người bị phá bỏ bằng công nghệ thông tin, khi những bậc tường lửa (firewall) trở thành bột lãc trước khát vọng tự do, đây là lúc dân chúng khai sinh. Tuổi trẻ Việt Nam sống trong khi vùng lên để trở lại tên đất nước Tự DO, chúng tôi sẽ nam kê khai nghĩa để đem lại CÔNG LÝ, cái gì của Cesar hãy trở lại cho Cesar.

Chúng con xin cảm ơn cha mẹ đã cho con khi óc chập cánh bay lên những vì sao cao nhút, và những thế hệ sẽ giãy chột của cnxx thay vì chế nghĩa thế bọn những người ta nói. Cha mẹ đã dạy

chúng con biết thế nào là dân chủ thế kỷ 21 khi cho phép chúng con nói lên những gì khi nhìn cha mẹ lo âu, sợ hãi như vậy, cha mẹ không biết mình đang nói gì với chúng con và biết chúng con phải suy nghĩ một chút như thế nào về việc này. Chúng con biết tóc cha mẹ đang bạc đi vì sợ hãi để cho tuổi trẻ xanh chúng con vươn lên để ánh mặt trời. Xin cha mẹ yên tâm, nếu một mai con phải vào tù thì chỉ một hôm nay cũng sẽ chẳng còn bao nhiêu thời gian nữa để giam giữ con, bạn bè, và anh chị em chúng con sẽ hàng hàng lớp lớp như thác đổ triền đàng phá đi khung cửa ngục tù, và ngày đó cũng không xa. Tôi biết Việt Nam hôm nay làm gì có tội do, chỉ có nhà tù lớn hay nhà tù nhỏ mà thôi. Sợ hãi chính là tên cai tù nguy hiểm nhất cho mọi người chúng ta, những khi vượt qua được nỗi sợ hãi thì chính là lúc kẻ thù của chúng ta lo sợ. Con không còn sợ nữa, bạn bè con không còn sợ nữa, chúng con đang tỉnh thức sau đêm dài u mê. Bây giờ là lúc để ngcsVN sợ hãi, chính vì sợ hãi nên chúng ra tay bắt bớ giam cầm bắt cái, như con chó điên cần cần tránh khi nhìn viên đạn thì ân và bắt vượt xuống công.

Các đồng chí cao B&#c b&#p c&# b&#t h&#t đi, nhưng mà giờ Bùi Thị Minh Hằng thêm vài chục năm nữa, cho cái gan dũng khí của cô ta phải héo hơn trong lao tù – Hãy giam Cù Huy Hà Vũ cho đến ngày mặt trời mọc – Hãy bắt mình Linh mục Nguyễn Văn Lý cho đến khi không còn hơi thở để thở giờ thêm ghê tởm cái chế độ - Hãy cô lập Hoà thượng Thích Quảng Đức để cho nhân loại biết thế nào là tội do tôn giáo tôi biết Việt Nam – Trí thức như Trần Huân như Duy Thức là cái gai đâm vào mặt để ng hãy nhìn tỉnh giấc, đi tỉnh ngủ – Và hàng ngàn tiếng nói bắt đầu khác đang bắt đầu nói chuyện! Nhà báo Hoàng Kh&#ng là kẻ bôi bác cách mạng của kẻ thù cái gan gài bày công an để ng, cần phải bắt giam. Đêm giao thừa năm nay, hoà cùng niềm vui xuân của dân tộc, qua mạng Internet, qua Dân Làm Báo tôi đã thấy người lạ sẽ sớm sét nổ nòng súng của anh hùng Đoàn Văn V&#n, những phát súng, những viên đạn, những qu&# mìn t&# ch&# b&#ng u&#t h&#n đã làm rung chuyển thành trì xhcn.

Tôi đã thấy tôi đâu que diêm u&#t h&#n của mọi người dân Việt bay lên màn đêm góp vào cùng nhau thành đám cháy rừng quét sạch cái để ng bán nước, hại dân. Hãy nhóm lên hàng triệu que diêm khác, súng hãy nổ khắp nơi, mặt cánh chim không thế nào bay xa được, cái triền cánh chim chúng ta sẽ để sạch quét để ng công sơn “Hèn với giặc, ác với dân” này ra biển Đông. Trong quá khứ, để ng đã đưa mặt anh hùng Lê Văn Tám giờ t&#o l&#ch sẽ sẽ phán xét, những trong hiện tại để ng đang t&#o ra những Thánh t&# để o cho để n&#c oai hùng, bắt thêm nữa đi, nhất cho chết nhà tù, tuổi trẻ chúng tôi cần thời gian để tôn thờ.

H&#i b&#n bè yêu thương của tôi, h&#i tuổi trẻ kiêu hùng Việt Nam, h&#i những ai không còn sợ hãi nữa, tôi cảm phục vô cùng khi hàng triệu thanh niên các bạn rủ nhau với laptop bên cạnh và đọc Dân Làm Báo trước cái b&#n công an ngu&# quy&#n công sơn. Tôi ngưỡng mộ vô cùng khi các bạn đồng lòng để tuyên ngôn Hoàng Sa, Trường Sa ngay giữa thủ đô Hà Nội, xin cho tôi được ngưỡng mộ kính phục tất cả. Các bạn là Việt Nam và Việt Nam là các bạn. Tôi xin cúi đầu trước lòng dũng cảm của chị Trần Thị Nga và cháu bé còn trên tay mẹ đi biểu tình chống Trung Quốc, kẻ oai hùng gặp với tôi Nguyễn Chí Vĩnh, Phùng Quang Thanh.

Hồi đêm công an ngủ d&#t, m&#t mây v&#nh v&#o ng&#i th&#nh t&#ng nh&#m v&#i đi&#n đ&#m qu&#n trong nh&#ng t&# báo, có gì đâu s&# h&#i mà ph&#i d&#u đi&#m, ch&# c&#n nhìn cái khuôn m&#t l&#m la l&#m lét nh&# chó ăn v&#ng b&#t các ông đã t&# gi&#i thi&#u mình là ai r&#i. Không c&#n ph&#i đem máy phá sóng đ&#n đ&# ngăn ng&#a chúng tôi dùng đi&#n tho&#i liên l&#c r&# nhau đi bi&#u tình, qua Internet chúng tôi đang g&#i thông đi&#p cho c&# n&#c, cho c&# th&# gi&#i là tu&#i tr&# Vi&#t Nam đang đ&#ng lên và chúng tôi s&# là sóng th&#n quét s&#ch ch&# đ&# c&#ng s&#n Vi&#t Nam. Chúng tôi hi&#n ngang làm vi&#c đó ngay tr&#c mũi các ông đ&#y, m&# m&#t ra, thông minh m&#t chút cho v&# con đ&# t&#i thân. Các ông dùng b&# đ&#m sóng không quá vài cây s&# đ&# liên l&#c, xin ch&# th&#, chúng tôi x&# đ&#ng iPhone, iPad g&#i thông đi&#p đi toàn c&#u qua v&# t&#nh. Chúng tôi đ&#c báo ph&#n đ&#ng ngay tr&#c mũi các ông, nhi&#u khi còn đ&# h&#n đ&#c &# nhà vì s&# cha m&# không cho.

Các ông lù lù ngoài ánh sáng, kh&#nh kh&#ng coi tr&#i b&#ng v&#ng, chúng tôi âm th&#m làm gi&#ng n&#c ng&#m xoáy đ&# ch&# đ&#, đ&# các ông gi&# đ&#c n&#c trong lòng bàn tay. Các ông mù quáng b&#o v&# m&#t ch&# đ&# gi&#y ch&#t, chúng tôi nhìn xa trông r&#ng h&#ng v&# m&#t ngày mai đ&#t n&#c không còn c&#ng s&#n. Các ông ăn l&#ng c&#a dân chúng nh&#ng quay l&#i c&#n ch&#, chúng tôi đ&#c cha m&# nuôi và đ&#y cho đâu là b&#n đâu là thù. Các ông là Tr&#n Ích T&#c, Lê Chiêu Th&#ng, chúng tôi là Quang Trung, Tr&#n H&#ng Đ&#o, Bà Tri&#u, Hai Bà Tr&#ng. Các ông qu&# l&#y tr&#c bá quy&#n Đ&#i h&#n, chúng tôi chu&#n b&# &#ng đ&#ng cho con cháu Tôn Sĩ Ngh&#. Các ông c&#n c&#ng&#m r&#m xin g&#n thêm m&#t sao vào c&# Trung Qu&#c, chúng tôi s&# quét s&#ch nh&#ng sao trên m&#u c&# đ&#. Các ông &#c hi&#p dân, t&#ch thu nhà c&#a đ&#t đai, đào m&# m&# gia tiên, chúng tôi n&# súng &# Tiên L&#ng, đ&#t bom nhà Đ&#i tá công an t&#i Thái Nguyên. Các ông &# nhà cao c&#a r&#ng, con cái đi xe h&#i v&#nh v&#o c&#p kê chân dài c&# cao, chúng tôi là h&#ng tri&#u tri&#u xe g&#n máy, đi b&# có, chen chúc trên xe buýt có và chúng tôi đồng nh&#ng nh&# ki&#n... t&#t c&# đang h&#ng v&# các ông cho ngày phán xét.

Các ông ngu đ&#n tin là đ&#ng muôn năm, chúng tôi sáng su&#t tin là DÂN V&#N Đ&#I. Các ông là thuy&#n, là Vinashin, Vinalines, chúng tôi là sóng và sóng đã đánh chìm thuy&#n. Các ông tình nguy&#n làm khuy&#n mã cho 14 con kh&# đ&#t, chúng tôi là con cái c&#a 90 tri&#u dân. Các ông nhìn tr&#c m&#t “còn đ&#ng, còn mình” ho&#c trung v&#i đ&#ng tr&#c c&# hi&#u v&#i dân, chúng tôi nhìn lâu dài, đ&#t n&#c qu&# h&#ng là muôn năm muôn đ&#i và đ&#ng là m&#t b&#n th&#o kh&#u c&#p ngày không h&#n không kém. Các ông là nh&#ng con l&#a b&# che m&#t ch&# th&#y m&#t h&#ng, chúng tôi là cánh h&#c bay trên tr&#i cao nhìn th&#y năm châu b&#n b&#. Hãy t&#nh th&#c tr&#c khi chúng tôi ph&#i hành đ&#ng, hãy đ&#ng v&# chính nghĩa thay vì b&#o quy&#n, hãy tr&# th&# đ&#ng và v&# v&#i nhân dân. Khi sóng n&#i, khi bão đ&#n ch&# có đ&#i đ&#t mà ch&#ng l&#i ý tr&#i và lòng dân.

Hãy đ&#p ngay đám dân phòng vô h&#c, th&#t nghi&#p, đeo băng đ&# ngang tay. B&#n c&# đuôi chó đó ch&# khi&#n chúng tôi khinh b&# ch&# đ&# và nuôi c&#m h&#n dâng cao mà thôi. M&#t cú đ&#m vào m&#t ng&#i dân, m&#t đi&#u thu&#c ng&#m mi&#ng, ng&#o m&#n c&#a tên dân phòng già s&#p ch&#t hùng h&# trên

cung Thánh nhà thơ Thái Hà số 1 đã có trên 100 bài viết trên Dân Làm Báo và nhiều bài viết khác. Chúng tôi hiểu có thông minh hơn các ông không, hơn những nhà cao trí tuệ. Các ông theo ý định, chúng tôi vâng ý trí của lòng dân. Các ông là thiểu số, chúng tôi là toàn dân.

Tuy nhiên chúng tôi biết che mặt bằng khăn quàng đỏ đã bao nhiêu năm rồi, chúng tôi biết tay nào biết mặt chữ nghĩa ngoi lại đã và đang bị các nhân loại ném vào sọt rác. Chúng tôi biết biết phải ca ngợi mặt xác chết, vâng như đêm qua em mới gặp bác Hồ thì sáng nay, ngày mừng mặt Tết 2012 xin cho chúng tôi được đăng ca bài hát ân tình “Làm sao giữ được người trong mộng”. Được vào trong mà biết 90 triệu người sống phải tôn thờ mặt xác chết!

Một nhà sĩ gia nô nào đó viết: “Đã cho ta mặt mùa xuân...” và nhiều bài trên chúng tôi phải công nhận là bài hát này đã trở thành mặt lưỡi thu của công hiều nhất cho những ai bỏ táo bón, cần nghe đến thì trong cần thơ nào có được thoát là mặt thơ trong người để tuôn ra như ba giòng thác cách mạng không cách nào kìm hãm được. Giá mà được được mạng mạng cao làm chính trị, thay vào đó đi bán thu của số đông, cao hơn chết, thu của táo bón thì lợi to. Năm mới, nói chuyện xuân, cho phép tôi được chia sẻ cùng các bạn những mùa xuân từ ngục “Gulag” mà được đã cho chúng ta và mặt người hãy suy nghĩ xem liệu có còn ai muốn những mùa xuân kinh hoàng đó không?

Mùa xuân CÁCH RUỘNG ĐÓ T. Cho đến CSVN có thể che dấu những tội ác tay trái của họ qua sự kiểm soát chặt chẽ báo chí, thông tin và tuyên truyền. Những họ không thể nào che nổi ánh sáng mặt trời mang tên lịch sử. Xin mời các bạn hãy vào Google và đánh hàng chữ cách ruộng đất các bạn sẽ thấy được quang vinh như thế nào trong việc chôn sống được người. Hitler, nhà độc tài Đức Quốc Xã đi vào lịch sử là tên đầu của nhân loại, những Hitler chỉ giữ người Do thái chỉ hơn không giữ người cùng chủng tộc. Bác Hồ noi gương bác Mao quay về giữ ngay chính được người, dạy con cháu thế cha mẹ, biết người làm công đem chôn ra chôn sống, thậm chí giữ chính những người đã giúp đỡ, nuôi nấng, che dấu mình khi còn hoạt động trong bí mật như câu chuyện bà Nguyễn Thị Năm. Cho đến nay, vẫn chưa có con số chính thức nào cho biết có bao nhiêu nhân bị đầu tù và chôn sống trong cuộc cách mạng ccrđ ô nhục này, những người không dưới 250,000 người, khi mà dân số miền bắc vào thời điểm đó chỉ 16 triệu người. Ông Hồ quả là vĩ đại hơn Hitler trong thành tích giữ người để chôn!

Ngày hôm nay, chính quyền Cambodia và Tòa án quốc tế đem ra xử bẽ lũ Pol Pot và những danh điệt chúng. Trong khi đó, được CSVN vẫn tiếp tục công bố các nhân vật phải cái xác chết Hồ Chí Minh. Vâng, lịch sử cũng ghi là ông Hồ đã khóc và xin lợi toàn dân và sai lầm của mặt số cán bộ trong khi thi hành chính sách ccrđ. Có thể thôi sao, trên dưới 1/4 triệu người chết đã đến hàng triệu gia đình tan nát và chết mất lợi xin lợi của lãnh tụ là xóa đi tất cả! Ôi mùa xuân tuy

v&#i đ&#ng đã cho ta! Ôi sinh m&#ng ng&#i Vi&#t đ&#i ch&# đ&# xhcn r&# h&# n c&# bèo, h&# n m&#t ph&# n t&# tri&# u xác ch&#t đ&#i l&#y vài gi&#t n&#c m&#t cá s&# u c&# a tên già đ&# t&#.

Mùa xuân TRĂM HOA ĐUA N&#. Không la hét đ&# u t&# n ào nh&# ccrđ, l&# n này bác và đ&#ng thâm hi&#m, m&#u mô và qu&# quy&#t h&# n r&#t nhi&#u. Hãy khuy&#n khích cho trăm hoa đua n&# cho trăm nhà lên ti&#ng. T&# đó, m&#t Tr&#n Đ&#n xu&#t hi&#n, “Tôi đi không th&#y ph&# không th&#y nhà, ch&# th&#y m&#a sa trên m&#u c&# đ&#”, c&# th&# h&#ng trăm văn ngh&# sĩ &#u tú c&# a mi&#n b&#c l&#n l&#t x&#p hàng vào tr&#i c&#i t&#o, đ&# h&#c tập đ&# th&#m đ&#c th&# nào là “m&#a sa trên m&#u c&# đ&#”. Đ&#ng đã b&#c đ&#u thành công trong chi&#n đ&#ch tri&#t h&# t&# t&#ng con ng&#i. Nh&#ng cha ông chúng tôi &# mi&#n b&#c vào thăm gia đình sau năm 1975 k&# l&#i cu&#c s&#ng sau m&#c màn s&#t là m&#i ng&#i s&# h&#i, nghi k&# l&#n nhau, gia đình có làm th&#t m&#t con gà cũng ph&#i đóng kín c&#a và chôn đ&#u lông gà n&#u không mu&#n b&# hàng xóm t&# cáo. Ng&#i tròn m&#t nghe các c&# k&# chuy&#n mà ng&#i tôi n&#i c&# da gà và t&# đó tôi m&#i nh&#n th&#c đ&#c không ph&#i ch&# có riêng mi&#n nam kh&# c&#c trong 37 năm qua đây, mà ng&#i dân mi&#n b&#c đã ph&#i c&#n rằng ch&#u đ&#ng g&#n 70 năm nay r&#i. Thành qu&# l&#n nh&#t mà đ&#ng đã đ&#t đ&#c trong chi&#n đ&#ch trăm hoa đua n&# này là t&#o ra m&#t s&# phân hoá, nghi k&#, b&#t tín gi&#a ng&#i dân v&#i nhau.

Khi dân chúng không còn ai tin ai thì h&# s&# không còn s&#c kháng c&# n&#a và h&# s&# b&# đ&#ng “thu&#n th&#c”, xin l&#i khi ph&#i dùng t&# “thu&#n th&#c” là ngôn ng&# ch&# dùng cho loài v&#t đ&#c ng&#i hu&#n luy&#n, tôi ch&# m&#n hai ch&# này t&# c&# a mi&#ng ông Đ&#i tá, Đ&# H&#u Ca, Giám đ&#c công an H&#i phòng v&#a phát bi&#u v&# v&# anh Đoàn Văn V&#n &# Tiên L&#ng đã dùng súng b&#n vào công an, b&# đ&#i khi đám th&#o kh&#u bu đ&#n c&#ng đ&#t đ&#t đại mà m&# hôi và n&#c m&#t c&#a anh V&#n và gia đình đã đ&# ra trong h&#ng ch&#c năm qua đ&# chi&#n đ&#u v&#i bi&#n v&#i sóng. Viên Đ&#i tá công an nói: “Khi chúng tôi c&#ng ch&#, ng&#i dân n&#i đây r&#t đ&#ng tình. Tuy nhiên v&# vi&#c có cái đ&# đó là t&# công tác khá ch&# quan, không l&#ng h&#t đ&#c các tình hu&#ng. T&# sau hòa bình đ&#n nay, ng&#i dân Tiên L&#ng khá thu&#n nên huy&#n nghĩ r&#ng không có vi&#c ch&#ng đ&#i nh&# th&#”. 70 năm t&# duy ng&#i c&#ng s&#n có khác gì đây, h&# v&#n xem dân không ph&#i là ng&#i mà ch&# c&#n thu&#n hoá nh&# nh&#ng đàn súc v&#t không h&#n không kém.

Đ&#ng đã cho ta g&#n 70 mùa xuân “khá thu&#n” cho nên khi nh&#ng anh ch&# em ng&# dân c&#a chúng ta b&# Trung Qu&#c đem t&#u h&#i giám xâm ph&#m lãnh h&#i, b&#t cóc đòi ti&#n chu&#c và gi&#t h&#i, đa s&# ch&# bi&#t l&#ng câm khi đ&#c trên báo ho&#c nghe nh&#ng ng&#i phát ngôn c&#a chính ph&# g&#i là “t&#u l&#”. Đ&#ng đã thu&#n hoá chúng ta gi&#ng nh&# nh&#ng con đà đi&#u ch&# bi&#t vui đ&#u trong cát khi g&#p giông bão. Đ&#ng hèn h&# không dám đ&#i đ&#u v&#i b&#n bá quy&#n Trung Qu&#c thì cũng hi&#u đ&#c, nh&#ng c&# 90 tri&#u ng&#i trong n&#c đ&#u im l&#ng tr&#c l&#i gi&#i thích “l&#” v&# “t&#u l&#” thì không th&# nào không khen cu&#c cách m&#ng xhcnVN đã thành công trong m&#c đ&# thu&#n hoá con ng&#i nh&# th&# nào? Đ&#ng đã thu&#n hoá ng&#i dân đ&# m&#i ng&#i ch&#p nh&#n nh&#ng s&# “phi lý” t&# nay tr&# thành “có lý”, đ&#ng thành l&#p Dân quân bi&#n đ&# cùng nhau b&#o v&# khi b&# t&#u l&# qu&#y r&#i, th&# thì l&#c l&#ng h&#i quân, không quân v&#i t&#u ng&#m Kilo và máy bay hi&#n đ&#i đ&# làm gì? Đ&#ng dùng &#ng đu đ&# th&#i vào h&#u môn c&#a nh&#ng Hi&#p sĩ đ&#ng ph&# &# Bình Đ&#ng và l&#i đ&#ng nhi&#t huy&#t c&#a h&# đ&# ch&#ng t&#i ph&#m, trong khi đó thì s&# đ&#ng công an đi hi&#p dân, b&#t ch&#n, ăn h&#i

Độc lập đâu khi mà mình đi t quê hàng đang bán hàng ở n c hàng ngày đào phá beaunit, độc lập ch nào khi lòng dân sôi s c vì bi n đ o b chi m đ o t b i m t lữ hàng ở hàng m, nói th ng ra là bè lũ Đ i hán Trung Qu c, y th mà viên ch c cao c p c a B Ngo i Giao Vi t Nam l i nói r ng “Yêu cho roi, cho v t”, yêu ki u đó thì t i sao quân đ i nhân dân Vi t Nam l i không dám “yêu l i” nh ? H i quân Vi t Nam C ng Hoà h có s đ u? Hay chính sách c a đ ng cs bây gi là đ c l p b ng mi ng còn đ t đại thì c t t bán, ch ng ma nào bi t. B n Trung Qu c đã kh p đ t n c r i đó, chúng có m t cao nguyên, chúng n m ngay Lâm Đ ng, chúng ng i ch m h m trong B Chính Tr . Hàng hoá made in China ng tr t M ng Cái đ n Cà Mau, phim T u chi u h t b này qua b khác trên TV do nhà n c ki m soát. Có đ c l p không khi đ ng b t nh ng em bé gái m c qu n áo t u đ ng d i tr i giá l nh c m c sáu sao đón quan Thái Thú T p C n Bình?

Hạnh phúc, có thật là chúng ta được hạnh phúc không? Còn tùy theo cái nhìn của mỗi người, nhưng tôi sao chúng ta không hỏi Trích Kim Tiển về mệnh khải tang chôn quàng trên đầu bên di nhân người cha ông Trích Xuân Tùng đã bỏ tên Trung tá công an Nguyễn Văn Ninh đánh chết, chôn ở VN quê là ở quê, công an đánh chết người chết b. tuyên án 4 năm (tôi dùng chữ chết ở đây có nghĩa là tên Ninh chết có nhiều chữ cái để giết án sau một hai tháng tù, và được tha sau một năm vì có hành vi tốt) của biết chừng hơn số được âm thầm chuyển công tác về một địa phương khác với chức vụ cao hơn, nhưng tên đạo phẫn Nguyễn Văn Ninh là một quý của đời! Muốn biết rõ hơn nữa, hãy hỏi chị Thanh Tuyển và câu chuyện đầu tiên về người chết b. giết chết ngay trong đơn công an Bình Dương. Hạnh phúc hay không của nhìn vào gia đình nhà văn Huân Nguyễn Tuấn và anh họ đ. Viêt Huân Thúc Vy, họ chết có một tội là dám viết lên sự thật và đời thì chết thích nói đời quanh co.

Tôi không thể nào quên được hình ảnh chị Trâm Thanh Nga tay bế con nhỏ đi bị u tình chị ng Trung Quốc và cái đêm hèn hạ này đã nhanh chóng xù lông nhe nanh vuốt, đưa công an đến khoá trái cửa nhà chị Nga, chúng nhốt ngói ngay tại nhà nhỏ nhốt con vọt trong số thú. Hình phúc nhữ th nào khi ngói và anh Đoàn Văn Văn n huy n Tiên Lăng, Hội Phòng ngh n ngào trong n c m t “Gia đình tôi năm nay không có Tết” vì nhà cửa đã bị chính quy n đưa ph n ng gi t s p. Hình phúc trên vành khăn tang đêm đã đem l i mùa xuân cho Trâm Thanh Kim Ti n & Thanh Tuy n, m t mùa xuân u t ngh n v ng cha m t ch ng. Hình phúc đ c s ng c nh màn tr i chi u đ t, đêm đã mang l i mùa xuân cho gia đình ng i k s Đoàn Văn Văn n. Hình phúc trong b n b c t ng lao lý là quà cửa đêm g i cho Trâm Hu nh Duy Th c, Cù Huy Hà Vũ, Nguyễn Văn Lý. Hình phúc đ c t nhiên vào tr i ph c h i nhân ph m hai năm không c n ra toà đêm đã t ng cho Bùi Thanh Minh H ng. Nh ng h nh phúc đêm nh thu c b c và cay g p v n l n t hi m.

Ôi dân tộc tôi và nh ng u t h n cửa 70 mùa xuân đêm đã đem v !

Mùa xuân M U THÂN 1968. L ch s Vi t Nam s không th nào quên mùa xuân tang tóc 1968. Chúng tôi đ c nh i nhét t i h c đ ng v nhà th vĩ đ i H Chí Minh, khi nghe th y cô chính tr khen th đ y mùi n c m m con thuy n Ngh An cửa ông c b n chúng tôi ch bi t nhìn nhau v i ánh m t c i đ u. Nh ng khi nghe th h cha anh và đ c bi t là m y bác ng i Hu b n cửa ba m tôi k v bi n c T t M u Thân 1968 t i Hu và các t nh thành mi n nam. K v hình nh nh ng sinh viên đ i ch đ Vi t Nam C ng Hoà nh Nguyễn Đ c Xuân, anh em Hoàng Ph Ng c T ng, Hoàng Ph Ng c Phan đi theo cách m ng và quay v đeo súng ch y trên đ ng ph Hu gi t ng i không g m tay (theo tôi, nh ng tên này c n ph i đem ra Toà án Qu c t Nuremberg đ x nh bè lũ Pol Pot). Nh ng có l tên t i ph m l n nh t cửa đ t n c Vi t Nam s không ai khác h n là nhà th và đ ng th i là cái xác ch t Ba Đình hôm nay. Hy v ng l ch s s công minh và ch c ch n s ph i là nh th thôi. Năm 1968, ông H đã g i đi m nh l nh gi t ng i qua đài phát thanh Hà N i v i b n câu th :

“Xuân này h n h n m y xuân qua,
Th ng tr n tin vui kh p n c nhà,
Nam B c thi đua đánh gi c M .
Ti n lên! Toàn th ng t v ta!”

L ch s v n ch ng th gi i ch a có bài th nào mà l i gi t nh i u ng i nh th ông H . Đêm đã cho ta m t mùa xuân đ y u t ngh n, đó là mùa xuân 1968 khăn tang ph trùm trên m t n a đ t n c. Hãy t m c t trái tim vào ngăn kéo vài giây và th đ m xem s n n nhân b quân M th m sát M Lai so v i thành qu đ ng csVN gi t ng i năm M u Thân 1968, M Lai s ch ng th nào so sánh b ng và đó là s th t. H n 5,000 ng i dân Hu đã b vùi đ p trong nh ng ngôi m t p th , ti ng khóc vang t n tr i xanh.

Năm 1968 đã m màn cho c th gi i th y m t hình nh th t cửa b đ i c H chân đi dép râu, đ u đ i nón tai bèo diên cu ng lòng di t nh ng ng i h đi gi i phóng, và gi i phóng th t s cho h v th gi i bên kia. Nói cho công b ng thì b đ i mi n b c vào đánh mi n nam năm M u

Thân 1968 cũng trở nên vui mừng con số của chúng ta cao, chỉ nên chúng ta đã không đứng về phía kẻ xâm lăng nhưng với thời gian họ mãi trong lòng dân tộc.

Đêm 28 Tết mới đây, tôi cùng bạn bè đi chơi hoa trên đường Nguyễn Huệ, Sài Gòn và tôi không khỏi uất hận khi thấy xuất hiện trên đường phố những băng tuyên truyền và chỉ nên chúng ta Mưu Xuân 44 năm trước. Cho đến nay, 2012 chúng ta vẫn còn say men trong tiếng máu đường phố, tôi sao chúng ta không kiên trì cách mạng cách cách ruộng đất như? Chúng ta bày ra những bí ẩn của người chỉ nên chúng ta Mưu Thân cho chúng ta thấy rõ ràng là chúng ta bao giờ chúng ta về phía nhân dân. Bởi chúng ta Việt có tâm hồn nào hai miền bắc và nam nam còn lòng tâm chúng ta số phận họ thành tích Mưu Thân, anh em cùng cha cùng mẹ, cùng máu da vàng giết nhau. Tôi đã biết qua tìm hiểu, tôi Hoa Kỳ sau trở nên chỉ nên Bắc Nam người Mưu đã chôn chôn sĩ hai miền chung một nghĩa trang Arlington xóa đi hận thù, quên đi quá khứ. Tôi Việt Nam cái chúng ta 44 năm sau Tết Mậu Thân vẫn còn hô hào chỉ nên chúng ta người miền bắc giết người miền nam và nghĩa trang Quân đội Biên Hòa của chúng ta Việt Nam Cộng Hòa vẫn còn trong hoang phế, với hình ảnh trên bia mộ người đã khuất bỏ đi một, đi tên. Chúng ta cũng bao giờ thù xác chết và Việt chúng ta còn cao hơn chúng ta 44 năm trên ý nghĩa này.

Máu anh em hai miền đã thấm vào đất Mẹ, xương đã khô trên đất quê hương. Nhưng cho đến ngày hôm nay giờ khắc tang vẫn còn trên xoáy trên đất Trừng Kim Tiễn & Thanh Tuyễn và những một vẫn còn tuôn trong hàng ngàn triệu tù tội khổ nạn trên cõi nhân cùng thân nhân và gia đình họ. Tôi ác đi chết.

Mùa xuân GIANG DŨI 1976. Ngày 30/4/1975 khi những chiếc xe tăng Nga và các anh bộ đội chân dép râu dẫm nát đất son đỏ, nón tai bèo che khuất nắng chói ngời lại tiến vào thành phố Sài Gòn niềm vui đâu chừa ai, chừa ai tháng sau một thông báo ngắn gọn của Ủy ban Quân quản được ký bởi tên Địch tá công an Cao Đăng Chiếm kêu gọi các sĩ quan, binh sĩ, nhân viên chính quyền VNCH đi trình diện hoặc tập trung 3 ngày, 10 ngày, hoặc một tháng tùy theo cấp bậc và chức vụ. Người miền nam bao giờ sống và hiểu chúng ta sống, gọi một triệu thành viên quân cán chính VNCH đã ra trình diện và cái 10 ngày đã trở thành 10 năm hoặc hơn nữa, chừa ai không hiểu người đã chết trong tù.

Đây là một nỗi đau, là sự gian dối vĩ đại nhất mà không một chính quyền có lòng lương tâm và đạo đức nào làm. Nhưng đây cũng là đạo đức của Hồ Chí Minh. Để từ người Việt Nam sau 37 năm đến nay vẫn còn anh em bạn bè nam hận thù nhau cũng chỉ vì vậy. Mẹ tôi kể, một người bà con bên ngoại gia đình bị bắt vào nam thăm và được biết tôi phải đi học tập, người dì ngoài bắc đã khóc thét to gọi nhà và nói: - "Sao bây giờ mới đi, tin được chúng nó à. Tao ngoài đó năm 1972 khi Mỹ đánh bom 12 ngày đã giết quân Sài Gòn ra giờ phóng rốc, không thân, sao lại để chúng nó vào đây?"

Bây giờ dân miền nam chúng tôi nói riêng và cộng đồng nói chung đã hiểu các ông rồi!

Tôi viết những hàng này trong đêm giao thừa thiêng liêng của dân tộc. Không dám thay mặt ai, nhưng tôi một công dân tên "Tuổi 20" xin đồng lòng trên đất những người mùa xuân tang tóc, đau uất hận. Và cho tôi gọi đến những csvn thông điệp đêm Giao thừa 2012, đó là: NGÀY PHÁN XÉT SỐ 1.

1) Tuđ i trđ Viđ t Nam ngày hôm nay đã quen vđ i thđ giđ i @, iPhone và iPad, sđ không đđ bđ che mđ t, bđ t mđ t và lđ a đđ o nhđ thđ hđ cha anh chúng tôi. Nđ u 14 ông bà bđ chính trđ , nhđ ng đđ nh cao cđ a sđ thú còn tin vào quyđ n năng vô hđ n cđ a hđ n 700 tđ báo, đài phát thanh, và truyđ n hình các vđ có thđ đđ nh hđđ ng, đđ n đđ t chúng tôi. Hđy tđ nh thđ c, Viđ t Nam hôm nay có hđ ng triđ u triđ u ngđđ i trđ không buđ n đđ c báo, không thđm nghe đài và đđng âm thđ m cùng nhau xây thđm đđ ng cđ ng đđ cđ cho các vđ, và các quan tham. Chúng tôi sđ thi đđua mđ ng (đđ ng quang vinh) bđ ng cách làm vđđ t chđ tiêu nhđ ng đđ ng cđ ng thđ t to và thđ t chđ c, bđ o đđ m (muđn năm). Hatka đã thay mđ t chúng tôi gđ i quà Tđ t đđ n 14 con khđ đđ t Bđ Chính Trđ , nđ u nhđ ng đđ ng cđ ng đđ cđ còn quá nhđ vđ i xác thân mđ mđng cđ a 13 con đđ c và 1 con cái, xin vui lòng cho biđ t chúng tôi sđ thay thđ bđ ng đđ ng cđ ng to hđ n. NGÀY PHÁN XÉT Sđ Đđ N.

2) Tuđ i trđ chúng tôi hôm nay không sinh ra trong rđ ng, cũng không tđ t nghiđ p bđ túc hay chuyên tu, cho nên đđ ng csVN chđ có đđ i đđ t lđ m tđđ ng chúng tôi là bđ y cđ u non đđ bđ o, đđ nghe. Chính cái hđ thđ ng xã hđ i và giáo đđ c thđ p kém cđ a cnxh do quý vđ lđ p ra đã khiđ n chúng tôi trđ thành nhiđ u lođ i ngđđ i nđ i lođ n mang đđ c thù khác nhau. Lođ i tuđ i trđ thđ nhđ t nđ i lođ n, ăn chđ i đđn đđ m, lái xe sang trđ ng hđ ng tđ đđ ng, uđ ng rđđ u ngđ p đđ u trong các nhà hàng sang đđ chính là con cháu quý vđ đđđ c xã hđ i gđ i là “bđ n 5 C” (con cháu các cđ cđ), lođ i này là thđ dòi bđ lđ n lên trong đđm phân và hđ không thđ đđ i đđn cho chúng tôi. Thành phđ n tuđ i trđ thđ hai, bđ gia đđnh và xã hđ i bđ rđ i và tđ đđ cuđ n lđ c vào tđ i phđ m cđđ p cđ a giđ t ngđđ i nhđ tên Lê Văn Luyđ n, đây là thành phđ n cháu ngoan bác Hđ, chúng tôi cũng xin phép đđ ng xa vđ i tđ t cđ sđ tiđ c nuđ i vì chđ ng qua hđ chđ là nhđ ng hđ t giđ ng ngđy thđ bđ gieo trđ ng trong mđ nh đđ t xhcn vô cđ m, nđ i công an giđ t ngđđ i vô luđ t vô pháp, nđ i cđ nh sát giao thông ngày đđm cđđ p cđ n cđ a dân, nđ i Phó Giám đđ c Sáu lđo tđ nh Sóc Trăng đđnh bđ c thua hđ ng tđ . Trđđ ng thành trên mđ nh đđ t tđ i tđ đđ thì tuđ i trđ Viđ t Nam có thđm mđ t Lê Văn Luyđ n thì cũng không phđ i là đđđ u ngđ c nhiên, hđ là nhđ ng sđ n phđ m đđ c trđ ng cđ a cnxh, nhđ ng quá thai cđ a thiên niên kđ . Chúng tôi không thuđ c hai lođ i tuđ i trđ trên, xin đđ ng lđ m.

Chúng tôi là tuđ i trđ mđ c áo NO U, chúng tôi là Hoa hđ u biđ u tình Trđ nh Kim Tiđ n, chúng tôi là binh nhì Nguyđ n Tiđ n Nam, chúng tôi là anh thđ Phđ m Thanh Nghiđn, chúng tôi là Huđ nh Thđ c Vy, Nguyđ n Thđ Thanh Bđnh, chúng tôi là anh hùng Đđàn Văn Vđđ n, khi chúng tôi dđm ngđn biđ n đđ p đđ thì phát súng cđ a chúng tôi chđ c chđ n sđ không thua gì sóng biđ n vang âm toàn thđ giđ i. Súng đã nđ và cuđ c chiđ n đã khđ i đđ u trên cđ nđđ c.

Tuđ i trđ chúng tôi không súng không đđ n, không máy bay Sukhoi, không tđ u ngđ m Kilo nhđ ng khác vđ i hđ i quân cđ a quý vđ chúng tôi không sđ Tđ u cđ ng. Chúng tôi không đđo quân hàm tđđ ng tá, nhđ ng sđ không bao giđ hđn nhđ các ông tđđ ng phđđ ng tuđ ng Phùng Quang Thanh hay Nguyđ n Chí Vđ nh hđn hđ khđp nép trđđ c quan Thái thú Tđ u. Thđ hđ trđ Viđ t Nam hôm nay chiđ m hđ n 2/3 dân sđ và chúng tôi đđng mđ i ngày gđp lđ a đđ đđ t sđ ch cái chđ nghĩa cs hđ t thđ i trên quđ hđđ ng Viđ t Nam. Hôm nay chúng tôi chđ là nhđ ng ngđ n nđ n nhđ, khi gđp lđ i chúng tôi thành sđ c mđ nh Thái Hà, thành đđm tđ nh thđ c nđ i nhà thđ Đđng Chúa Cđ u Thđ . Hôm nay, tiđ ng nói cđ a chúng tôi có vài triđ u ngđđ i xem trên Dân Làm Báo, ngày mai tiđ ng nói đđ sđ

3) Tuy nhiên chúng tôi không thích nhúng kèn loa vào ngôn, chúng tôi làm gì ngôn và buồn nôn khi thấy quý vị ngu dốt, trơ trẽn và vô liêm sỉ đến tận cùng khi tiếp xúc với nhữn “Đảng CSVN quang vinh muôn năm” Có ai là tôn vinh cái đảng mà bàn tay thấm máu dân mình, cái đảng xây nhà tù nhữu hủn trộm cắp, cái đảng dùng phòng massage nhữu hủn nhà thổ. Cái đảng đem con gái ra trợn truồng phơi bày trước ngườ Đả Loan, Hàn Quốc để họ sờ nắn nhữ đi mua gà vịt và mĩ thuật vẽ ng mong manh là sẽ mĩ thuật thoát ra khỏi thiên đàng xhcn. Muôn năm thế nào để c khi nhữ ngôn ông bà quan tham, lúc chử có quyề n hành thì năm anh vĩ t cữ ng đu cãnh đu đử cũng không gử y, khi có chử c quyề n chử mĩ t hai năm sau béo no, béo tròn, mĩ t mũi húp híp mử không ra, không tin, cử nhìn các quan phử ng xã trử lên thì sử rõ. Xin đảng lử ng ngôn mang cái đảng 4 triử u ngử nhử hèn vử i giử c, ác vử i dân ra và bử t gử n 90 triử u còn lử i phử i tung hô “muôn năm”, chúng tôi không phử i dân Bử c Triử u Tiên!

Đúng ru ng chúng tôi bng nhng h i h, đing đm. Đng mang nhng ca sĩ, ng i m u chân tay nh b xng khô và bao nhiêu th t (k c silicon đ d n vào ng c) và b o đó là tu i tr Vi t Nam. Đng csVN d i s ch đ o c a 14 b óc “siêu nh bé” v a qua đã làm nh c c dân t c qua hình th c v n đng ĂN GIAN bình b u cho V nh H Long tr thành k quan c a th gi i, ăn gian vì b t c m t cu c b u c chân chính nào m i ng i ch đ c phép x đng m t phi u, nhng v i Vi t Nam thì khác, ăn gian ăn qu t công khai không bi t ng ng, c m t h thng tuyên truy n hùng h c a nhà n c đng m i ng i b u h ng trăm hay th m chí ngàn l n!

Bố o khờ i óc cõ a quý vờ là “siêu nhõ bé” thõ t không ngoa, cõ xem hình ảnh nhõ cháu cõ a ông Bõ trõõ ng Thông tin và Du lịch, ngõ i chõ a võ ng mõ y tháng tuõ i mà đã biõ t cõ m điõ n thoõ i bình bõ u cho võ nh Hõ Long thì đõ thõ y cái khô i hài, kõ ch cõ m nhõ thõ nào? Còn gì nõ a võ nhõ ng khõ i óc “siêu nhõ bé” cõ a 14 đõ nh cao trí tuõ , cái tõ chõ c bình bõ u kõ quan thõ giõ i đó là tõ chõ c tõ nhõ n NOW, không đõõ c Liên Hiõ p Quõ c công nhõ n. Làm sao mà mõ t đõ ng õ u tú võ i hõ n ba triõ u đõ ng viên mà lõ i ăn phõ i quõ lõ a lõ n nhõ thõ ? Ngõ n ngõ Viõ t rõ t phong phú, nõ u mang chõ CON NGõõ I tách ra làm hai thì mõ i ngõõ i sõ thõ y thành quõ cõ a đõ ng quang vinh đã huõ n luyõ n cho chúng ta thành CON nhõ u gõ p võ n lõ n thành NGõõ I. **Sau gõ n 70 năm trong tãm tõ i, chúng tõi đã tõ nh thõ c hã y chõ và xem. NGÀY PHÁN XÉT Sõ Đõ N.**

Tuổi trẻ Việt Nam, bạn bè quen và chưa quen của tôi ĐỒNG SỰ HẢI Chúng ta không cần lãnh đạo, vì mọi người trong chúng ta đã là người đi đầu hành chính bạn thân mình. Việc làm đẹp nên nhốt các bạn có thể làm là hãy phôi biếu Dân Làm Báo và bài viết này đến bạn bè, người thân của mình.

Nếu bạn nào ngoài, không cần giấy phép tác quyền hãy phiên dịch bài viết này, người viết chỉ xin bạn đừng sửa hoặc thêm bớt và gửi cho chính phủ, Thủ tướng, Tổng thống, Thượng nghị sĩ, Dân biểu, chính quyền địa phương nơi bạn đang sống. Hãy viết lên tiếng nói của tôi ở Việt Nam. Một tiếng nói không ai nghe, nhưng hàng ngàn, trăm ngàn, và hàng triệu người cùng nói, nhân loại sẽ nghe.

Sống trong nước, tôi ở Việt Nam khôn ngoan hơn chúng ta sẽ viết lên tiếng nói khác, âm thanh như vũ bão. **Chỉ cần các bạn tự mình và thuyết phục gia đình cùng nhau RÚT TIỀN ra khỏi tất cả các ngân hàng trong nước và thay vào đó mua vàng để phòng thân. Chỉ cần 24 tiếng để ngỏ lời thôi, chỉ cần dịch XUẤT HƯỚNG BAO nay sẽ đánh ngay vào tay huy động tiền kinh tế của chế độ. Tất cả qua, chỉ tiêu sẽ biến thân thành vì quà cáp, lì xì, hời hợt đình đám, đây là thời điểm tuyệt vời để RÚT TIỀN. Viết lên tiếng nói ngoài hãy gửi đi tin nhắn và quê nhà khuyến khích thân nhân rút tiền vì không phải ai cũng có tiền để viết bài viết này.**

Tôi đã góp ý cùng ba mẹ và các cô làm ngay sau Tết, các cô cũng sợ tại bạn bè. Chúng ta không đánh chế độ bằng súng đạn, máu Việt Nam đã đổ ra trong bao năm qua. Chúng ta hãy đánh bạn đồng nghiệp vô tội hoang dã bằng kho báu của tôi ở Việt Nam. Tôi sao chúng ta phải cần nai lưng núp dưới nuôi nhốt người công nhân, công nhân để trả của chúng ta?

Tôi ở Việt Nam cùng các thành viên gia đình cần ĐÓNG LÊN, chúng ta đã quên bao năm rồi.

Chúng ta cần

ĐÓNG CẢ các ngân hàng trong nước,

nên nhớ bạn tham quan của chế độ cùng vây cánh đang dùng tiền chúng ta gửi ngân hàng để quay vòng gặt chúng ta, câu chuyện người anh hùng Đoàn Văn Vươn là một điển hình. Nhân danh nhà nước (có ai biết nhà nước là ai đâu?) chúng thu hồi đất đai để bán cho tay bạn đồng nghiệp, và tay bạn đồng nghiệp vay tiền ngân hàng rồi chúng ta ký gởi.

Đúng suy nghĩ sai trái là tôi gửi ngân hàng có vài trăm ngàn, rút ra sẽ chẳng nghĩa lý gì. Bạn đang làm to ngân hàng trong nước hiện nay đang sống bằng những đồng tiền như bé của bạn đây, lấy thí dụ: Bạn gửi kho ngân 200,000 trong ngân hàng và có 100 người như bạn ngân hàng sẽ thu vào 20,000,000, công thức mà nhân ra và tiền của bạn sẽ được chuyển thành vào tay tay bạn để đi hình thức cho vay. Các đại gia “tay bạn đồng nghiệp” sẽ dùng số tiền của bạn gửi ngân hàng để quay lại mua ruộng vườn, nhà cửa đất đai của bạn với giá rẻ hơn bèo sau khi đã hời hợt bạn quan tham địa phương. Chúng nó mượn để heo nưú cháo, chúng nó uống rượu, chơi gái bằng đồng tiền mà hội nước mắt của chúng ta, hãy tỉnh thức.

Kể từ đó, tình hình làm phát triển Việt Nam hiện nay cao nhất Châu Á và đồng hàng thứ hai trên thế giới, đây là lời tuyên bố của ông Phạm Quang Nghị, Bí thư Thành ủy Hà Nội, Ủy viên Bộ chính trị, có nghĩa là đồng tiền Việt Nam sẽ càng ngày càng mất giá. Để kiểm nghiệm điều này, bạn hãy so sánh giá một bó rau muống, một cân thịt hoặc một tô phở của năm trước với năm nay

Ngày phán xét sẽ đến

Tác Giả: Saigon Echo s&u t&m

Thứ Ba, 31 Tháng 1 Năm 2012 19:50

bên sẽ thay ngay. Vật chất là thô ph&, bó rau mu&ng, ký th&t thì v&n không thay đ&i, ch& có giá trị n là tăng lên thôi, đó là ch&ng minh hùng h&n c&a đ&ng ti&n Vi&t Nam ngày càng m&t giá. Ti&n b&n g&i ngân hàng hôm nay có th& mua đ& c 10 tô ph& và năm sau l&y ra c&ng c& ti&n l&i do ngân hàng tr& lúc đó đ&ng nghĩ đ&n 10 tô ph& n&a k&o s& th&t v&ng to. Chính vì th&, **ngân hàng và t& b&n đ& c&u k&t v&i nhau dùng ti&n c&a chúng ta ngay t& bây gi& đ& làm gi&u, hãy t&nh th&c. RÚT TI&N RA KH&I NGÂN HÀNG.**

Chúng ta đã c&ng trong 70 năm qua. Chúng ta đã b& bóp c& bóp mi&ng trong 70 năm qua. Chúng ta đã b& l&i đ&ng trong 70 năm qua. X&ng máu hai mi&n đã đ& ra ch& đ& nuôi b&y thú đ&! **RÚT TI&N RA KH&I NGÂN HÀNG** chúng ta sẽ khai t& ch& đ& c&ng s&n Vi&t Nam trong vòng m&t tu&n l&.

NGÀY PHÁN XÉT S& Đ&N.